

кы и умни прикаскы и нейнытѣ урѣды въ кжщный й животъ, надминуваха хыльди пжтя хубость-та на сестра й Добра. Той я обычаше много, и за малко дни привикна на грозотата й, щото тя му са виждаше най-хубава. На този умъ бѣше и Грозданка, коя ако и да глѣдаше мжжя си старъ, нѣ като усѣщаше неговата умна и истинна любовь, коя имаше къмъ нея, глѣдаше още повече да му пригоди и да са покаже достойна за неговата любовь. Още Грозданка никакъ не завиждаше много на сестра си, дѣто тя са ужени за такъвъ младъ и Царскый сынъ.

Добра въ първитѣ мѣсяци бѣше много честита въ уженваніето си, мжжю й бѣше толко влюбенъ въ нейното лице, щото нито на минута неможяше да са отдѣди отъ нея и толко я бѣ залюбилъ, щото и ноця я сануваше.

До три мѣсица Добра бѣше благополучна, нѣ слѣдъ това врѣмя, като са насити мжжъ й, да й глѣда хубость-та, и като захвана да приглѣдва другытѣ й обхожданія и кжщни работи, и отъ кои тя нищо не познаваше, и като слушяше прикаскытѣ й, кои са отнасяхъ за хубави дрѣхы, за мърмяніе и завистливи прикаскы, за еди-кои си благородны, за разходкы и за слободѣи, захвана да я глѣда съ друго око, захвана да излиза рано и да са връща кжсно, дотѣжя му да я слуша да мърми за хората и да спомене, че у еди-кого незнамъ що хубаво, пжкъ у нея нѣма, и вмѣсто да ходи съ нея на расходъ, той